

Hoa trang vườn cũ

VUI NÖIC SAO BIÊN

Boléro

Đường xuân dất tôi về. Về bên mái tranh xưa. Chợt thấy đóa trang

hồng. Lặng lẽ sáng trong vườn. Hoa trang thắm như tình em hồn nhiên. Hoa trang

thắm cho lòng tôi bình yên. Mật thơm rót cho đời. Màu son nở trên

môi. Về đây thấy hoa cười. Mà bỗng nhớ thương người. Hoa trang là cả tình

tôi. Qua bao biển dâu đổi đời. Hoa trang thấp trong tim người. Hoa trang vườn xưa

áy. Tươi như tình thơ ngây. Thuở ban đầu nắm một bàn tay. Ngàn hoa giữa phố

phường. Đều hữu sắc vô hương. Ngàn hoa giữa chợ đời. Đều rao bán cho

người. Tôi đi suốt bao mùa xuân tịch liêu. Tôi đi mãi những ngày không tình

yêu. Về đây có hoa chờ. Ngỡ như sống trong mơ. Vườn xưa rất hoang

sơ. Mà xuân đến bao giờ. (...Đường xuân dất tôi...) giờ.